A MANIFESTO AGAINST THE PUBLISHING SYSTEM

FERDINANDO FREGA

EEN MANIFEST TEGEN HET UITGEVERSSYSTEEM

Het achtste deel van de reeks Roots & Memory: een literair manifest in vier delen over waarom het uitgeverssysteem een continue, onbemiddelde productie niet kan bevatten — en wat er overblijft zodra de auteur niet langer om toestemming vraagt.

COLOFON

Ferdinando Frega — Nando the Scribe — The Fifth Blade

Narratieve pionier van de Gedragscode. Hij bouwde een uitgeefecosysteem van één dollar rond één enkel idee: de financiële wereld heeft geen geldprobleem. Ze heeft een gedragsprobleem.

Geredigeerd en samengesteld binnen het ONEDOLLAR-STORIES-ecosysteem. Digitale architectuur: NAPLES-POST · NOASPECTTIME · ONEDOLLAR-STORIES. Voor het eerst gepubliceerd in 2026. Gezet in een strakke, moderne typografische opmaak, geoptimaliseerd voor digitaal lezen. Gepubliceerd in de Verenigde Staten.

AUTEURSRECHTVERMELDING

© 2026 Ferdinando Frega / Frega Editore. Gelicentieerd onder CC BY-NC-ND 4.0.

DREMPEL

Voor wie binnentreedt

Wie deze drempel overschrijdt, laat de taal van het systeem achter zich. Niets hier hoeft begrepen te worden — alleen erkend. Je betreedt geen boek; je betreedt een toestand. Wat je binnen tegenkomt, wacht niet op toestemming, bemiddeling of goedkeuring. Vanaf dit punt ben je verantwoordelijk voor wat je herkent.

LITERAIR MANIFEST

Waarom bestaat dit boek

Dit manifest bestaat omdat het uitgeverssysteem over auteurs blijft praten zonder te weten wat het met hen aan moet. Het benoemt auteurs, selecteert ze, corrigeert ze, verspreidt ze, maar slaagt er niet in ze te begrijpen. Niet uit kwade trouw: uit structurele onverenigbaarheid.

De auteur is geen beroepsfiguur. Hij is geen marktfunctie. Hij is geen variabele die geoptimaliseerd moet worden. Hij bestaat in een toestand.

Wanneer het systeem een toestand tegenkomt, probeert het die te normaliseren. Wanneer dat mislukt, noemt het die “waanzin”, “onvolwassenheid”, “ontoereikendheid” of “gebrek aan richting”. Dit manifest is gemaakt om op te houden met eufemismen.

Dit is geen verdediging van de auteur. Het is een technische vaststelling: het uitgeverssysteem is niet ontworpen om plaats

te bieden aan wat op continue basis echt schrijven voortbrengt.

Dit boek roept niet op tot hervorming. Het legt een beperking bloot. En het wijst een uitweg.

REDACTIONELE NOOT

Afbakening van het project

Dit is de vijfde en laatste affiche in de reeks. Het introduceert geen nieuw thema. Het sluit af.

Het is geen essay. Het is geen pamflet. Het is geen cultuurkritiek. Het is een daad van afbakening.

Het beoogde publiek is niet de gewone lezer. Het is de hele uitgeverswereld: uitgevers, agenten, redacteuren, vertalers, adviseurs, platforms, distributeurs, opleiders, selecteurs, en menselijke en geautomatiseerde algoritmen. Niemand wordt uitgesloten. Niemand wordt ter verantwoording geroepen.

De tekst stelt geen operationele oplossingen, alternatieve modellen of best practices voor. Hij beschrijft een punt van geen terugkeer dat al gepasseerd is.

OPDRACHT

Private openbare akte

Aan wie schrijft zonder om toestemming te vragen. Aan wie is opgehouden zichzelf uit te leggen. Aan wie heeft begrepen dat continuïteit geen arrogantie is, maar overleven.

ACHTERFLAP

Cognitieve wrijving

Dit boek zal het uitgeverssysteem niet verbeteren. Het zal niet helpen “nieuwe auteurs te ontdekken”. Het zal de markt niet eerlijker maken.

Het dient maar één doel: duidelijk maken dat de auteur niet het probleem is dat opgelost moet worden, maar de variabele die het systeem niet kan bevatten.

Wie zich herkent, hoeft niets te doen. Wie zich aangevallen voelt, heeft het al begrepen.

VOORWOORD

Voorafgaande stem

Als dit manifest je overdreven lijkt, is dat niet omdat het overdrijft. Het is omdat het beschrijft wat normaal onder de taal verborgen blijft.

Deze tekst argumenteert niet. Hij trekt af. Hij trekt het verhaal af. Hij trekt de rechtvaardiging af. Hij trekt de romantiek af.

Wat overblijft is geen stelling. Het is een feit.

UITGANGSPUNT

Minimale oriëntatie

Dit manifest is geboren uit een boek dat geen legitimiteit zocht. *Author Inside Madness* is geen persoonlijk verslag, maar de beschrijving van een productieve toestand die

onverenigbaar is met het systeem dat beweert haar te beheren. Hier wordt die toestand losgemaakt van het subject en leesbaar gemaakt als structureel fenomeen.

Je hoeft het niet eens te zijn. Wees alleen eerlijk.

NOOT VAN DE AUTEUR

Aanvaarding van verantwoordelijkheid

Deze tekst vertegenwoordigt niemand. Hij spreekt niet namens een categorie. Hij zoekt geen consensus. Hij is geschreven in de veronderstelling dat de lezer verantwoordelijk is voor wat hij doet met wat hij begrijpt.

Niets van wat volgt is bedoeld om gerust te stellen.

INLEIDING

Laatste stap vóór de tekst

Het uitgeven verkeert niet in een crisis. Het is cognitief beperkt. Dit manifest probeert het niet te herstellen. Het stijgt erboven uit.

INDELING

Interne architectuur

De tekst is verdeeld in vier opeenvolgende blokken. Elk blok verkleint de ruimte voor interpretatie verder. Er is geen emotionele escalatie. Er is compressie.

PROLOOG

Eerste schot

De auteur treedt het systeem niet binnen. Het systeem probeert de auteur binnen te dringen. Hier faalt het.

DEEL I — VERKLARING

Ontvangers

Dit manifest is gericht aan iedereen in de uitgeverswereld. Zonder uitzonderingen. Zonder hiërarchie. Het richt zich tot wie beslist, wie filtert, wie corrigeert, wie verspreidt, wie beoordeelt, wie vertaalt, wie opleidt, wie meet, wie te gelde maakt. Het richt zich ook tot wie zichzelf “onafhankelijk”, “alternatief”, “lateraal” of “grensverleggend” noemt.

Het is niet bedoeld voor auteurs. Het is niet bedoeld voor lezers. Auteurs hoeven niet overtuigd te worden. Lezers hoeven niet geleid te worden. Deze tekst spreekt tot wie beheert.

Uitgeslotenen

Wie troost zoekt, is niet de ontvanger. Wie gelijk wil krijgen, is niet de ontvanger. Wie snelle oplossingen eist, is niet de ontvanger. Wie rol met functie verwart, is niet de ontvanger.

Dit manifest gaat geen dialoog aan. Het onderhandelt niet. Het bemiddelt niet. Er bestaat geen “zachte” versie van wat volgt. Er is alleen een leesbare versie.

Een technische inleiding

Het uitgeverssysteem is niet slecht. Het is zelfs niet incompetent. Het is consequent met zichzelf. Het is ontworpen om te selecteren, te standaardiseren, het risico te beperken, gedrag te voorspellen en werkende modellen te reproduceren.

Het probleem ontstaat wanneer het iets tegenkomt dat niet gemodelleerd kan worden. De echte auteur past in geen enkele mal. Niet uit rebellie. Van nature.

De auteur is geen figuur

De auteur is geen beroep, geen rol, geen etappe van de reis en geen belofte voor de toekomst. Het is een productieve toestand. Hij produceert voordat hij toestemming krijgt. Hij blijft produceren zonder feedback. Hij pauzeert niet om op bevestiging te wachten.

Deze toestand is onverenigbaar met elk systeem dat gebaseerd is op wachten, selectie, goedkeuring en planning. Het systeem herkent haar niet. Het interpreteert haar.

De grondfout

De eerste fout van het uitgeven is semantisch. Het systeem noemt wat al genormaliseerd is “auteur”. Het systeem noemt wat nog beheersbaar is “talent”. Het systeem noemt wat niet in te dammen is “waanzin”.

Het is geen ideologische keuze. Het is een structurele reflex. Wanneer een element niet in het raster past, wordt het raster

niet ter discussie gesteld. Het element wordt gepathologiseerd.

Normalisering

Redactie is geen neutraal instrument. Selectie is geen culturele daad. Distributie is geen dienst. Het zijn normaliseringsmechanismen. Ze werken perfect als het doel is leesbaar te maken, verkoopbaar te maken, herhaalbaar te maken.

Ze falen wanneer ze geschriften tegenkomen die geen toestemming vragen, niet passen, niet vertragen, niet te rechtvaardigen zijn. Op dat moment corrigeert het systeem niet. Het stoot uit.

Stille uitstoting

De uitstoting gebeurt niet door een uitdrukkelijke weigering. Ze gebeurt door stilte, uitstel, advies, een voorgestelde route, een belofte voor de toekomst. Het is een beleefde uitstoting. Rationeel. Gerechtvaardigd.

Wie haar ondergaat, beseft het vaak niet. Hij denkt dat hij “nog niet klaar” is. Hij staat al buiten.

De mythe van het traject

Er bestaat geen uitgeverstraject. Er bestaat een verhaal achteraf. Het wordt naderhand gebouwd, wanneer een geval al succes heeft gehad, om het herhaalbaar te maken.

Geen enkele echte auteur heeft het traject gevolgd. Het is het traject dat achteraf om hem heen wordt getekend. Wie het

vroegtijdig probeert te volgen, wordt getraind in afhankelijkheid.

De angst voor continuïteit

Het uitgeverssysteem vreest de auteur niet. Het vreest continuïteit. Eén enkel boek is beheersbaar. Continue productie niet. Continuïteit breekt de planning, maakt strategieën ongeldig en maakt selectie nutteloos. Daarom wordt ze ontmoedigd. Verdund. Gebroken.

Continu auteurschap is geen waarde. Het is een systeemrisico.

Afsluiting

Dit manifest begint met een eenvoudige vaststelling: het uitgeverssysteem verkeert niet in een crisis omdat het geen auteurs kan vinden. Het verkeert in een crisis omdat het niet weet wat het aan moet met de auteurs die echt bestaan.

Alles wat volgt is geen voorstel. Het is een gevolg.

DEEL II — ONTMANTELING

De "ontdekking" van auteurs

Het uitgeven beweert auteurs te ontdekken. Dat is niet waar. Auteurs worden niet ontdekt. Ze worden onderschept wanneer ze al leesbaar zijn, al herleidbaar, al presentabel. Wat niet meteen te ontcijferen is, wordt niet verkend. Het wordt vermeden. Ontdekking zou tijd vergen die niet te gelde te maken is. Het systeem heeft die niet.

Het filter als alibi

Het filter wordt voorgesteld als kwaliteitsgarantie. Het is een compatibiliteitsbarrière. Het selecteert niet de besten. Het selecteert wat zijn interne evenwicht niet verstoort. Het filter vraagt niet: “Is deze tekst noodzakelijk?” Het vraagt: “Veroorzaakt deze tekst problemen?” Als het antwoord ja is, komt de tekst er niet door.

De redacteur als bemiddelaar

De redacteur is geen hoeder van de tekst. Hij is een bemiddelaar van het systeem. Zijn werkelijke taak is niet het schrijven te verbeteren, maar het voorspelbaarder te maken, beter in lijn, intern beter verdedigbaar. Wanneer de tekst zich verzet, dringt de redacteur niet aan. Hij meldt de onverenigbaarheid. De beslissing is al genomen.

De mythe van de zorg

“Wij zorgen voor onze auteurs” is een van de meest uitgesproken en minst in praktijk gebrachte zinnen. De zorg bestaat alleen zolang de auteur weinig produceert, wacht en bedankt. Wanneer de auteur versnelt, verandert de zorg in schadebeheersing. Voor een auteur die nooit vertraagt, kan niet gezorgd worden.

Een carrière opbouwen

Carrière is een ordenende fictie. Ze dient om de productie te vertragen, de output te versnipperen en de controle over het verhaal te behouden. Een auteur die te veel produceert, wordt ervan beschuldigd niet te “bouwen”. Hij glipt weg. Een

carrière beschermt de auteur niet. Ze beschermt het systeem tegen het tempo van de auteur.

De belofte van de toekomst

De toekomst is het doeltreffendste instrument van indamming. “Niet nu.” “Later.” “Het volgende boek.” “Wanneer de tijd rijp is.” De toekomst wordt gebruikt om het heden te neutraliseren, de urgentie uit te schakelen en het conflict op te schorten. Een auteur die de toekomst aanvaardt, doet afstand van het heden.

Distributie als illusie

De distributie wordt voorgesteld als toegang. Ze is voorwaardelijke zichtbaarheid. De tekst bereikt de lezers niet. Hij blijft steken tussen obstakels, algoritmen en prioriteiten. Distributie versterkt niet. Ze verdunt. Een continue tekst verliest kracht telkens wanneer hij wordt aangepast aan een etalage die hem niet herkent.

De markt als rechtvaardiging

De markt beslist niet. Ze wordt aangeroepen. Ze dient om discussies te sluiten zonder verantwoordelijkheid te nemen. “De markt is er niet klaar voor” betekent: “Het systeem wil zich niet blootgeven.” De markt leest geen manuscripten. Ze leest wat ze mag zien.

Het platform als redding

De platforms worden beschreven als alternatieven. Dat zijn ze niet. Het zijn geautomatiseerde filters met een andere taal. Ze lezen geen teksten. Ze meten gedrag. De volhardende auteur

wordt niet beloond. Hij wordt opgeslokt of onzichtbaar gemaakt.

Afsluiting

Alles wat het uitgeven beweert te doen, dient maar één functie: tijd winnen wanneer het iets tegenkomt dat het niet kan beheren. Het probleem is niet ethisch. Het is structureel. Nu ligt het systeem volledig bloot.

DEEL III — DE AUTEUR BINNENIN

Geen geval, een toestand

Author Inside Madness beschrijft geen individu. Het beschrijft operationele omstandigheden. Het is geen persoonlijk verhaal. Het is geen verteld trauma. Het is geen bekentenis. Het is een kaart van wat er gebeurt wanneer schrijven geen keuze is maar een structurele noodzaak. Het systeem weet het niet te lezen omdat het de noodzaak niet herkent.

Schrijven als staat

De echte auteur “schrijft” niet. Hij is altijd aan het schrijven. Hij stapt de tekst niet in en uit. Hij wacht niet op het juiste moment. Hij weegt de gelegenheid niet af. Schrijven is geen onderbroken handeling. Het is een continue staat. Het systeem werkt met gebeurtenissen. De auteur werkt met volharding. Hier ontstaat de onverenigbaarheid.

Waanzin als defensief etiket

Wanneer het systeem iets niet begrijpt, plakt het er een etiket op. “Overdaad.” “Dwang.” “Gebrek aan afstand.” “Onhoudbaar.” Waanzin is geen klinische diagnose. Het is een veiligheidsnaam. Ze dient om het systeem te beschermen tegen wat niet vertraagd of verklaard kan worden.

Ongeoorloofde productie

De echte auteur produceert voordat iemand het hem vraagt. Hij wacht niet op contracten, tijdvensters, bevestigingen, strategieën. Hij produceert omdat niet produceren onmogelijk is. Deze productie wordt gezien als een fout. Het is innerlijke samenhang. Het systeem beloont het wachten. Het bestraft de urgentie.

Functioneel isolement

Het isolement van de auteur is niet romantisch. Het is functioneel. Het dient om de continuïteit te bewaren, het ritme te beschermen en inmenging te vermijden. Het systeem interpreteert isolement als relationeel onvermogen. Het is productiehygiëne.

Continuïteit als bedreiging

Continuïteit is geen redactionele deugd. Het is een operationele bedreiging. Een auteur die nooit stopt, maakt de statistieken ongeldig, maakt selectie nutteloos en holt het begrip lancering uit. Het systeem heeft pauzes nodig. De continue auteur niet. Daarom wordt hij uitgenodigd te stoppen. Of te verdwijnen.

De onverwachte lezer

De echte lezer is niet degene die de uitgeefstrategieën zich voorstellen. Hij zoekt geen geruststelling, geen erbij horen, geen begeleiding. Hij zoekt weerklank. Het systeem bouwt doelgroepen. De auteur ontmoet individuen. Daarom kan het systeem niet voorspellen wat er gebeurt wanneer de tekst vrij circuleert.

Vertalen als politieke daad

Vertalen is niet aanpassen. Het verplaatst een toestand van de ene taal naar de andere. Het systeem vertaalt om de markt uit te breiden. De auteur vertaalt om de continuïteit te bewaren. Elke toegevoegde taal vermindert de controle. Daarom wordt massaal vertalen als overdreven gezien.

Output als enige taal

De auteur legt niet uit. Hij produceert. Het systeem vraagt om context, interviews, biografieën en bedoelingen. De auteur antwoordt met output. Dat wordt opgevat als arrogantie. Het is precisie. Tekst is de enige taal die niet liegt.

Afsluiting

De auteur is niet in conflict met het systeem. Hij valt buiten de schaal. Niet omdat hij superieur is. Omdat hij op een andere as werkt. Het systeem kan hem niet herstellen. Het kan hem alleen negeren of proberen hem te verkleinen. Er rest nog één laatste stap.

DEEL IV — SLOTAKTE

Geen crisis, een drempel

Het uitgeven gaat niet door een crisis. Het heeft een onomkeerbare drempel overschreden. Voorbij deze drempel werkt de selectie niet, vertraagt de bemiddeling, is legitimiteit irrelevant. Het systeem blijft werken alsof de drempel niet overschreden is. Dit manifest dient om die te benoemen.

De auteur komt niet terug

De auteur die doorgaat, zal niet om kwijtschelding vragen. Niet omdat hij trots is. Omdat hij er geen reden toe heeft. Hij is al aan het produceren. Hij circuleert al. Hij wordt al gelezen. Het systeem is niet langer een verplichte tussenstap. Het is één optie, tussen andere. En opties kweken geen gehoorzaamheid.

Het einde van de bemiddeling

Wanneer productie rechtstreeks is, wordt bemiddeling ruis. Ze wordt niet bestreden. Ze wordt genegeerd. Dit is het punt dat het systeem moeilijk kan aanvaarden: het wordt niet aangevallen. Het wordt omzeild.

Geen hervorming mogelijk

Er bestaan geen uitgevershervormingen die de echte auteur kunnen bevatten. Elke poging om te reguleren, te integreren of te begeleiden komt te laat. De structuur wordt al ingehaald door de snelheid van het fenomeen.

De lezer heeft al gekozen

De lezer wacht niet op toestemming. Hij volgt wat weerklinkt. Hij maakt geen onderscheid tussen uitgegeven, in eigen beheer uitgegeven, verspreid, onafhankelijk. Hij maakt alleen onderscheid tussen levend en dood. De rest is bureaucratie.

Stilte als antwoord

Het systeem zal antwoorden met stilte. Dat is zijn laatste verdediging. Het zal niet ontkennen. Het zal niet argumenteren. Het zal de confrontatie niet aangaan. Het zal doorgaan alsof er niets gebeurt. Maar stilte houdt de productie niet tegen. Ze maakt haar onomkeerbaar.

Dit is geen oorlog

Er is geen conflict. Er is geen opstand. Er is geen vijand. Er is een definitieve scheefstand. Het systeem verdedigt zijn eigen vorm. De auteur volgt zijn eigen noodzaak. Er is geen gemeenschappelijke grond.

Instructies voor de uitgang

Dit zijn geen bedieningsinstructies. Het zijn cognitieve instructies. Erken dat de auteur niet te beheren is, dat continuïteit niet te corrigeren is, dat de controle al verloren is. Aanvaard het of blijf doen alsof. Beide keuzes hebben een prijs.

Wat overblijft

Het uitgeven heeft nog één optie: ophouden over auteurs te praten en beginnen ze te observeren zonder in te grijpen. Niet

om ze terug te winnen. Om verdere schade te voorkomen. Dit manifest vraagt geen lidmaatschap. Het vraagt helderheid.

Afsluiting

De auteur heeft het uitgeven niet nodig om te bestaan. Het uitgeven heeft de auteur nodig om zichzelf te rechtvaardigen. Dit boek sluit geen debat af. Het maakt het zinloos. Wie het moest begrijpen, heeft het al begrepen.

DEEL BUITEN DE AS — BLOOTSTELLING

Ik bouw geen alternatief

Wat ik doe is geen alternatief uitgeefmodel. Het is geen platform. Het is geen positioneringsstrategie. Ik probeer niet te bewijzen dat “we het beter kunnen”. Ik bewijs dat we het zonder kunnen. Zonder om toegang te vragen. Zonder op bevestiging te wachten. Zonder over het tempo te onderhandelen. Dit is geen project tegen iemand. Het is een onverschillig project.

Productie is geen provocatie

Hoeveelheid is geen uitdaging. Continuïteit is geen boodschap. Snelheid is geen machtsvertoon. Het is het rechtstreekse gevolg van een toestand die niet weggaat. Ik produceer niet om ruimte in te nemen. Ik produceer omdat stoppen het proces zou vervormen. Wie de cijfers leest als vertoon, gebruikt categorieën die hier niet werken.

De prijs is een filter, geen lens

De prijs is niet vastgesteld om winst te maken. Hij is vastgesteld om niet te liegen. Hij is niet luid genoeg om status te scheppen. Hij is niet laag genoeg om lawaai te maken. Hij dient maar één doel: wie binnenkomt te selecteren op herkenning, niet op impulsieve consumptie. Geld meet hier geen waarde. Het meet bewuste aandacht.

De erkenning die ik zoek

Ik zoek geen goedkeuring. Ik zoek geen bescherming. Ik zoek geen vertegenwoordiging. De erkenning die ik zoek is technisch. Gezien worden als continue producent, een niet-standaard auteur, een samenhangend systeem, een niet te assimileren fenomeen. Ik wil niet ingesloten worden. Ik wil erkend worden als onverenigbaar. Dat is de enige erkenning die telt.

Waarom alles blootleggen

Alles blootleggen is geen morele transparantie. Het is een structurele keuze. Het maakt het volume, het ritme, de herhaling, de samenhang zichtbaar. Het dient om het systeem zijn laatste wapen af te nemen: dubbelzinnigheid. Hier valt niets te interpreteren. Alleen te observeren.

Ik bouw geen gemeenschap

Ik zoek geen publiek. Ik zoek geen aanhang. Ik wil nergens bij horen. Wie leest, leest alleen. Wie binnenkomt, komt binnen zonder geroepen te zijn. Gemeenschappen zijn instrumenten van indamming. Ik werk aan individuele trajecten. Dat maakt het fenomeen onbeheersbaar. En dat is de bedoeling.

Het gebruik van talen

De vermenigvuldiging van talen is geen marktuitbreiding. Het is bewust verlies van controle. Elke taal breekt de bemiddeling af. Elke vertaling ondermijnt het centrale gezag. Elke autonome versie verzwakt de hiërarchie. Ik zoek geen culturele samenhang. Ik zoek structurele volharding.

Waarom ik niet stop

Ik stop niet omdat stoppen zou betekenen dat ik me aanpas aan externe tijden. Mijn tijd is intern aan het proces. Er valt niet over te onderhandelen. Hij kan niet gesynchroniseerd worden. Dat maakt elke poging tot beheer automatisch ondoeltreffend.

Dit is het punt van erkenning

Wie in het vak zit, begrijpt nu dat het niet om inhoud gaat. Het gaat om volledige autonomie, onbemiddelde productie, erkenning zonder legitimiteit, een redactioneel bestaan buiten het systeem. Dit is niet te kopiëren als model. Het is te lezen als feit.

Echte afsluiting

Ik vraag geen ruimte. Ik neem onverwachte ruimte in. Wie in de uitgeverswereld werkt, kan het negeren. Kan het minimaliseren. Kan het wegleggen als een anomalie. Maar kan niet langer doen alsof hij het niet heeft gezien. Dit boek is geen einde. Het is een erkenning.

AFSLUITING

Het voorgaande sluit een standpunt af. Het introduceert geen auteur. Het vraagt geen instemming of interpretatie. Het dient alleen om ruimte af te bakenen.

Vanaf hier worden geen stellingen of suggesties voorgesteld. Er wordt geen discussie geopend. Er wordt niets in gang gezet.

Wat volgt verklaart het manifest niet. Het maakt het niet af. Het rechtvaardigt het niet. Het is een aanwezigheid. Niets anders.

Ferdinando Frega